

Bernolák

3/2021

www.bernakovo.sk

ročník XXVII

Ďakujeme, pán starosta.

Mgr. Richard Červienka 1979 - 2021
Starosta obce Bernolákovo 2014 - 2021

NEDOKONČENÝ PRÍBEH

Richard Červienka sa v Bernolákove začal zviditeľňovať ako občiansky aktivista. Bol iniciátorom založenia občianskeho združenia K VECI v r. 2011. Združenie spravilo viaceré akcie, napr. maľovanie autobusových zastávok (grafity), obnova detského ihriska na Družstevnej ulici, fotografická súťaž Fotománia v Bernolákove (2012 a 2013) a ďalšie. Cez svoje spomienky a osobné výpovede si ho pripomíname i touto cestou.

KATARÍNA DONÁTHOVÁ: Moje prvé stretnutie s Rišom: prišiel ku mne do kaderníctva nový zákazník na odporúčanie svojich kolegýň z bagetky na Račku. Začali sme sa rozprávať a ja vravím: „Váš hlas je veľmi zaujímavý a už som ho niekde počula. Len ho neviem zaradiť“. Rišo sa len pousmial, kým som ja tuho rozmýšľala, že odkiaľ mi je jeho hlas povedomý. A v tom mi napadlo, že som ho počula v troch mušketeroch, kde hral aj Rišo, pre mňa vtedy úplne neznámy. A vtom som vykričla, že predsa on je ten „farár“ z divadla! A on ako správny herec ešte aj u mňa v kaderníctve zahral svoju rolu: „No dovolte?! Aký farár?! Ja som kardinál! Kardinál Richelieu!“

Bolo to veľmi úsmevné. Tú rolu v divadle zahrál tak dokonale, až som si myslela, že v bernolákovskom teatre hostuje profi herec.

Písal sa rok 2014 a vo mne skrsla myšlienka zorganizovať beh. Pomaly sa pretvárala do skutočnosti. S Riškom sme sa už trochu viac spoznali a ja som ho poprosila, či by mi pomohol dať na papier list pre sponzorov, aby to malo hlavu aj päť. Stretli sme sa na káve a vtedy ma poprosil, či by sa mohol pridať ku mne behať, aby si to aj on odbehol. Tak začali naše spoločné ranné tréningy a on si odbehol každý jeden ročník „Behu pre beh“. Spolu ich bolo sedem. Tento rok si ho odbehnem za neho.

Rišo mal rád, keď sa v dedine konali rôzne akcie a veľmi si cenil ľudí, ktorí ich robili ako dobrovoľníci. Len tak z nadšenia. Tu je postreh z jednej z nich, nemenovanej: vždy ju rád finančne podporil. Nie ako starosta, ale ako Richard Červienka. Bolo pred voľbami a niektorí kandidáti sa len tak predbiehali v zviditeľňovaní sa. Aj obec dala nie malú dotáciu na akciu. Bol tam obrovský banner so sponzormi, ktorí akciu podporili. Všetci boli uvedení v spodnej časti malými písmenami a logami, až na jedného kandidáta na starostu. Jeho meno bolo napísané takmer cez celý banner. Rišo doslova penil od zúrivosti a vraví mi: „Katka, nie Rišo Červienka, nie nemenovaný kandidát. Ale obec Bernolákovo a jej logo malo byť najviditeľnejšie!“. Nahnevaný odišiel a už sa nevrátil...

Mal veľmi rád túto dedinu. Doslova žil pre ňu. O boji za ihrisko Žihadielko:

Už si dobre nepamätám, kto prišiel s nápadom tlačiť letáčky, s ktorými by sa povzbudzovali ľudia do hlasovania za ihrisko Žihadielko. Ale to nie je podstatné. Ranný beh sme na chvíľu vymenili za roznášanie letákov po okolitých dedinách. Urobili sme zo seba doslova šašov, len aby sa to podarilo. Riško nemal veľmi dobrú orientáciu, tak som ho usmerňovala v susedných dedinách. Vravím mu: „Ja idem tadeto a ty tadeto“. Roznosila som aj dve ulice, pokiaľ on leďva jednu. Tak sa ho pýtam, prečo mu to toľko trvá? On mi na to odpovedal: „Vieš, ja neviem, či to mám vhadzovať do schránok dolu nadpisom alebo hore. Alebo preložím leták písmom dovnútra či von?“. Mal rád, keď boli veci na poriadku a bol veľký puntičkár. Po celej Novej Dedinke sme rozniesli letáčky, žiadna schránka neostala prázdna. Až na jednu novopostavenú bytovku, ktorá mala na vchodových dverách guľu. Bolo asi šesť hodín ráno a nechceli sme nikoho budiť. Vravím Rišovi, že kašlime na to. On nakukol cez vchodové dvere a zbadal asi

30-40 schránok. Vraví, že nikam nejde, pokiaľ niekto neotvorí idúc do práce. Asi po piatich minútach vyšla pani a uprosili sme ju, nech počká, pokiaľ nenaplníme schránky. Veľmi sa ponáhľala, ale aj tak počkala. Tak veľmi túžil, aby to Žihadielko bolo v Bernolákove.

Radi sme sa lúčili so starým rokom na silvestrovskom behu cez bratislavské mosty. Nebolo tomu inak ani v roku 2019. Večer pred behom sa mi podaril môj prvý kváskový chlebič. Urobila som k tomu oškvarkovú pomazánku a raňajky v deň behu boli pre Riša, kamarátku Tinu a mňa hotové. Chlebič cestou v aute rozvonjav tak, až sme neodolali a natlačili ho do seba ešte pred behom, čo nebolo veľmi šťastné riešenie. Veru, všelijako sa to pri behu pomiešalo a mali sme čo robiť, aby sme dobehli do cieľa. Najkrušnejšie chvíle zažíval Rišo, ale dal to. Odvtedy sme vždy so smiechom vraveli, že nikdy chleba s oškvarkami pred behom!

Naše ranné behy - to neboli len suché tréningy. Riško žil pre obec, veľa sme toho prebrali o obci a mnohokrát ma zaviedol na tú ktorú ulicu, kde riešil nejaký podnik, aby si to naživo pozrel. Niekedy sa naše behanie zvrtilo na zbieranie odpadkov. Inokedy vybehol už z domu s kľúčom od rozvodovej skrine a bežali sme tam, kde po búrke alebo silnom vetre vypadlo pouličné osvetlenie.

PETER QUARDA - BÝVALÝ VEDÚCI KULTÚRY A KD V BERNOLÁKOVE A UMELECKÝ ŠÉF DIVADLA BOT: Prvé stretnutie s Rišom sa viaže k roku 2009. Pochytil ma bláznivý nápad, v Bernolákove založiť divadlo. Mal som pripravený scenár, paródiu na Troch mušketerov s názvom „Všetci na jedného - jeden na všetkých“. Herečky sa našli, ale herci boli úzky profil. Dal som preto inzerát do časopisu Bernolák, kde som hľadal herca. Pár dní sa nik neozýval. Potom mi zazvonil telefón a ozval sa hlas, ktorý ma okamžite zaujal. To bol hlas skutočného herca, zrozu-

miteľná artikulácia, spisovná slovenčina a nesmierne príjemná farba hlasu. Dali sme si stretnutie v Bagetke na Račianskom mýte a od toho okamžiku som pochopil, že som narazil nielen na skvelého herca, ale aj na výborného človeka, kamaráta a schopného mladíka. Študoval vtedy komunálnu politiku a býval striedavo v Bratislave a v Bernolákove. Myslím, že veľmi rýchlo skvele zapadol do nášho divadelného kolektívu a všetci si Riša obľúbili.

Keď sa neskôr stal starostom, našli sme spoločnú reč aj pri spolupráci na poli kultúry. Vždy som cítil z jeho strany podporu a priazeň pre všetko, čo som chcel zrealizovať. O tom, že Richard bol starostom, ktorému záležalo na spokojnosti občanov Bernolákova, nemožno pochybovať. Bol človek kultúrny a podporoval nielen komerčné kultúrne projekty, ale aj projekty, ktoré dávali viac ako zábavu obyvateľom. Tiež sa týchto projektov často a rád zúčastňoval, nikdy si nežiadal privilégiá, VIP miesta či zadarmo vstupy na podujatia. Všetomže kultúre fandil, podporoval všetko nové, dával maximálnu voľnosť ľuďom, ktorí ju v obci tvorili. Snažil sa vytvárať podmienky na realizáciu čo najbohatšej škály podujatí a bol hrdý, že Bernolákovo v tejto oblasti predbehlo aj mnohé väčšie obce či mestá. Napriek „starostovaniu“ bol stále hercom nášho divadelného spolku BOT (Bernolákovské ochotnícke teatro). A bez preháňania bol hercom vynikajúcim, presvedčivým v každej roli, mal pôsobivý hlas a prejav profíka. Aj napriek veľkej záťaži vo funkcii starostu si vždy našiel čas na nácvik i predstavenia.

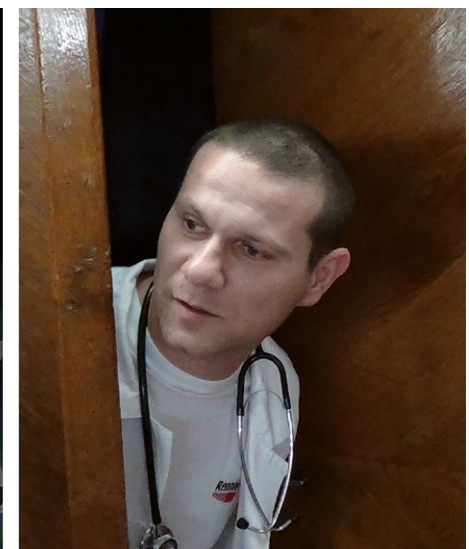
Za 11 rokov pôsobenia v BOT sme spolu prežili veľa krásnych, zväčša veselých príhod. Zažili sme spolu ako divadelníci, kamaráti i kolegovia nekonečné množstvo vtipných i náročných chvíľ. Ostáva mi veľa spomienok. Vďaka za ne, Rišo. Zo spomienok na množstvo vtipných

momentov, najmä z nášho divadelného pôsobenia, je ťažké nájsť a vybrať jednu. Zasmiali sme sa často na veciach, ktoré možno mnohí nezainteresovaní celkom nepochopili, často vznikali momenty, ktoré boli len vtipnou reakciou na vzniknutú situáciu. Dobré sme sa spolu zasmiali pri príhode, ktorá sa nám stala počas nášho divadelného miniturné. Naše divadlo šlo odohrať predstavenie aj do Rišovho rodiska. Ubytovatelia sme boli v malom penzióne vo Filákovke. Mal som spoločnú izbu s Rišom. Ráno, v deň, keď sme mali ísť odohrať predstavenie do Buzitky, nám zaklopala na dvere kolegyňa Majka Zbitáková. Po výzve „vstup“ zatlačila kľučku a tá sa následne zlomila. Dvere ostali zavreté a kľučka nepoužiteľná. Skúšali sme všeličo. Zvnútra sa nedalo otvoriť a Majka sa z chodby pokúšala taktiež márne. Dvere definitívne zavreté. Penzión bol malý, bola nedľa ráno, takže pomoc vo forme údržbára či niekoho, kto má náradie na vypáčenie, bola v nedohľadne. Kolegovia divadelníci pod oknom zháňali dosť neúspešne niekoho, kto by nás vyslobodil. Medzi ich smiechom i starostom či stihneme predstavenie, sme ostávali spolu s Rišom väzňami v hotelovej izbe. Náhle sme si obaja uvedomili absurdnosť situácie a začali sme sa obaja neskutočne smiať. Náš smiech počuli snáď všetci v okolí. Kolega Juraj nám pod oknom radil, aby sme zviazali posteľné plachty a spustili sa z prvého poschodia dole. Vtedy sme s Rišom vybuchli do ďalšieho neskutočného smiechu, keď sme začali vymýšľať pointu pre bulvár. Vyliezali by sme po plachtách z okna hotelovej izby a dole by nás niekto zbadal, odfotil a následne poslal fotku do bulvárneho časopisu. Bulvár by uverejnil foto s textom: „Starosta obce Bernolákovo spolu so zamestnancom obecného úradu utekajú bez zaplattenia z hotelovej izby vo Filákovke“. Situácia v nás vyvolávala ďalšie salvy smiechu, obaja sme rozvíjali túto predstavu a spolu sme sa „rehotali“ až do

príchodu údržbára, ktorý túto komickú i trochu dramatickú situáciu ukončil.

KOLEKTÍV BERNOLÁKOVSKÉHO OCHOTNÍCKEHO TEÁTRA - BOT: Richard bol stabilným a aktívnym členom nášho ochotníckeho divadla v Bernolákove od jeho vzniku v roku 2009. Pre obyvateľov Bernolákova, jeho širšieho okolia ako aj pre obyvateľov svojej rodnej Buzitky stvárnil množstvo nezabudnuteľných divadelných postáv. Na dôvažok si dovoľme pripomenúť, že okrem divadelných postáv v našom divadle Rišo nadobudol herecké skúsenosti na televíznej obrazovke, kde stvárnil niekoľko postáv v seriáli Súdna sieň. Bernolákovčanom sa Rišo po prvýkrát predstavil ako nezabudnuteľný a drsný kardinál Richelieu, ďalej v dvojúlohe ako roztopašný Ivan s ambicióznym lekárom a nakoniec ako kontroverzný Pajáco milujúci uhorky, s ktorým sa predstavil aj vo svojej rodnej obci. Žiaľ, svoju vysnívanú divadelnú úlohu Jánošíka k nášmu odloženému 10. výročiu, na ktorú sa veľmi tešil, odohrať nestihol. Pre našu divadelnú rodinu bol výraznou osobnosťou s osobitou charizmou a chlapčenským úsmevom, s ktorým nás v zložitej alebo náročnej chvíli dokázal rozosmiať a pobaviť počas predstavenia či skúšky alebo inej spoločenskej aktivity. Rišo pre nás nikdy neodišiel, ale navždy ostane súčasťou našej divadelnej rodiny.

IVA PIPÍŠKOVÁ: Prvýkrát som si Riša všimla vo volebnej kampani v roku 2014, lebo mal ťah na bránu. Neskôr po zvolení ma oslovil, aby som sa stala na isté obdobie jeho zástupkyňou. V tom čase sa nám podarilo veľa vecí. Dokončili sme rozostavanú cyklotrasu do Novej Dedinky, dnes asi najobľúbenejšiu rekreačnú zónu v obci, ale zvládli sme aj prísne kontroly súvisiace s nezákonnými praktikami pri prenájmami obecných bytov, teda problémy, ktoré sme zdedili po bývalom vedení obce. Bolo treba vypracovať strategické dokumenty ďalšieho rozvoja obce a stabilizo-

vať rozpočet, aby sa Bernolákovo mohlo pohnúť z miesta. A zrazu to išlo. Nie vždy sme spolu súhlasili a naše stanoviská sa aj zásadne odlišovali. Keď však išlo o dobrú vec či nezištnú pomoc, vždy sme napokon našli spoločné riešenie. Takto si Richarda ako starostu a človeka budeme iste mnohí pamätať.

Po profesionálnej stránke oceňujem našu otvorenú a slušnú komunikáciu aj argumentáciu, schopnosť pomôcť si vzájomne v tom, čo obec posunie ďalej. Ukázalo sa to nielen pri tvorbe strategických plánov, o ktoré sa Richard mohol vo svojej funkcii vždy oprieť, ale napríklad aj pri zriadení funkcie sociálnej pracovníčky na plný úväzok, ktoré som presadzovala a Rišo ma v tom podporil.

Bola to intenzívna spolupráca, žiaľ krátka. Nie každému dopraje osud dlhý život. Ale stopy toho, čo sa podarilo, ostanú navždy zachované.

ANDREA OBERTA, RIADITEĽKA SO SVOJÍM KOLEKTÍVOM MATERSKEJ ŠKOLY NA KOMENSKÉHO ULICI 1: V živote človeka sú chvíle, o ktorých vieme, že prídu, a predsa nás ich príchod prekvapí. Tým skôr, keď prídu náhle a nečakane. Náhle a nečakane prišla i chvíľa, ktorá skončila životnú púť pána starostu Mgr. Richarda Červienku. Smutnú správu sme prijali s bolesťou v srdci. Počas svojich rokov na poste starostu obce Bernolákovo pracoval na plné obrátky, aj keď mal neprajníkov... My sme ho poznali ako dobrého človeka a priateľa. Človeka, ktorý nepoznal únavu, nebal na čas, bol ochotný vždy stáť na svojom mieste vo svojom dôležitom pracovnom zadelení, aby sa so svojou snaživou prácou pričinil o úspešné splnenie našich spoločných predsavzatí. Priateľ, ktorý vedel počúvať ľudí okolo seba, hľadal vhodné riešenia a rozdával aj dobre mienené rady. Aj napriek svojim pracovným povinnostiam si našiel vždy čas prísť medzi nás, zamest-

nancov Materskej školy na Komenského ulici 1. Rád chodil na posedenia ku Dňu učiteľov, na ktoré nezabudol priniesť kvietok, na grilovačku pri altánku, na vianočné večierky, kde si oddýchol od pracovných povinností, v dobrej spoločnosti sa zasmial, zatancoval, vypočul si ľudí okolo seba a načerpal veľa pozitívnej energie na ďalšiu prácu.

Krátky bol jeho život, krátky, ale bohatý, lebo bol naplnený usilovnou prácou a láskou. Láskou k svojim najdrahším, k ľuďom, k hudbe, športu, kultúre a ochotníckemu divadlu. Ďakujeme za všetko, čím obohatil náš život a pomohol nám úspešne plniť šlachetné ciele našej spoločnej práce pre krajší a lepší život nás všetkých. Mali sme ho radi a mal nás rád. Nech odpočíva v krásnej rodnej zemi, ktorú mal tak veľmi rád. Jeho pamiatku si v srdciach zachováme.

ANNA MIŠKOVÁ: Bolo mi čťou osobne spoznať Richarda. Bol človekom s veľkým srdcom, ktorý miloval život taký, aký bol. Nikdy neľutoval žiaden deň vo svojom živote, dobré dni mu dali šťastie, zlé ponaučenie, smutné dávali silu ísť ďalej. Žil pre svoju prácu, pre zveľaďovanie nášho Bernolákova, nebolo akcie, kde by sa nezúčastnil osobne. Hoci sa často našli aj neprajníci, nič ho neodradilo pokračovať vo svojej práci. Preukazoval veľkú úctu starším ľuďom, čo v dnešnej dobe nie je bežné. Vždy, keď zavítal k nám, bolo to ako slnečný lúč - hrialo to pri srdci, zabudli sme na starosti, bolo veselo, príjemne, spomínalo sa. Ale vedel aj počúvať, prijímal aj rady, mal ešte veľa plánov, čo všetko urobiť pre našu obec. Mám ho stále pred očami ako dennodenne behával po chodníku do Novej Dedinky a vždy som na neho zakričala z terasy: „Richard, priďaj, aby som ťa náhodou nepredbehla.“ A jeho odpoveď bola: „Neboj, spomalím.“ Mal veľa prekážok v práci i v živote, ale

všetky prekonal. A tak veľmi som si priala, aby aj tú poslednú prekážku prekonal...

JANA TAKÁČOVÁ: Riško bol predovšetkým náš kamarát. Poznali sme sa ešte v čase, keď ani v Bernolákove nebýval. A bol výborný kamarát, spoločník do voza aj do koča. Keď si štrngli s mojím Miškom (mali radi marhuľovicu), tak ma začali volať Jana Marhuľová. Miškovi povedal veľakrát: „Ty si môj najlepší kamarát, len tebe požičiam môjho „mojka“ (to bolo jeho auto, jeho láska)“. Radi sme sa s Riškom zabávali, chodievali sme spolu na plesy, bol výborný tanečník. Na poslednom plese sme boli v Ivanke, kde sme sa výborne bavili a tancovali do rána, a len pán Boh vedel, že je to poslednýkrát. Riško bude hrozne chýbať. Pomohol mi finančne, keď som v škole robila pre deti krúžok. Keď začal Covid, ušila som na zákazku rúška pre dôchodcov. Veľkoryosť, prístup a ľudskosť voči dôchodcom preukázal vždy milým ústretovým správaním. Samozrejme, náruč mal vždy otvorenú pre dobrých ľudí. Raz povedal, že existujú len dobrí a zlí ľudia, a to je pravda. Lúbili sme ho a ostane v našich srdciach.

ZUZANA BARTOŠOVÁ ROD. TRNOVCOVÁ: Vždy si spomeniem na Riša ako na Mikuláša, ktorého robil z vlastnej vôle. Nemusel, on jednoducho chcel. Nič za to nechcel, nič od toho nečakal, robil to len pre to, aby potešil nielen deti, ale aj dospelých. Prechádzal sa v mikulášskom kostýme po dedine a rozdával nielen lízanky, ale najmä radosť.

ALEXANDER MOLNÁR: Ja by som ocenil u Riša, že sa nebavil s developermi o zábere ďalšej ornej pôdy v extraviláne obce. To znamená - žiadne ďalšie zmeny a doplnky územného plánu, tak ako sa to dialo za jeho predchodcu. Následky bezbrehého rozširovania intravilánu pre obec nemu-

sím ani komentovať. Bohužiaľ, výstavbu v už schválených lokalitách zastaviť bolo nad Richardove sily.

JAROSLAV VOKOUN: Prvýkrát som si Riša všimol na zasadnutí obecného zastupiteľstva pred cca 10 rokmi. Svojím prenikavým prejavom tam ako občan Bernolákova smeroval na starostu otázky týkajúce sa obecnej polície. Vtedajší starosta ho seba vlastným spôsobom ignoroval, ale bolo to súčasťou procesu učenia sa obecnej politiky nášho typu. Odvtedy sme vedeli o sebe a cez rozhovory sme sa spoznávali a hľadali odpovede na dianie v obci. Mal výtvárne cítenie. Chceli sme upozorniť poslancov, nech nehlasujú len podľa svojich pocitov, ale na základe odborných posudkov a verejnej diskusie. Tu sa prejavila Rišova estetika a vyrobil pekné transparenty s heslami, ktoré sme dvíhali nad hlavy na zasadnutí obecného zastupiteľstva. Vtedajšia hlasovacia mašineria bola k tomu ľahostajná, ale aspoň mala možnosť spoznávať iné názory. Pred voľbami nemusel každú chvíľu využiť na aktivity pre získanie voličských hlasov. Vtedy bolo potrebné robiť na ruine hradu Čeklís a s radosťou pomohol so zariadením hradných múrov, keď som ho o to poprosil. Bol milovníkom brigád v obci. Ctil si dobrovoľníctvo. Ako občan i ako starosta podporoval aktivity občianskeho združenia Hrad Čeklís pri obnove ruiny bernolákovského hradu. Dobré si uvedomoval, že je to cenný obecný verejný priestor. Najviac si cením jeho podporu v ťažkých časoch, keď všetko nevychádzalo tak, ako sme si priali. Podporoval obnovu viacerých pamiatok v obci.

PETER ŠOTTNÍK: S Rišom som sa spoznal pred 18 rokmi v Bagetke. Mali sme spoločný humor. Hrali sme hru, že som moderátor a bavili sme sa na aktuálne témy. V Bagetke bol pedant. Všetko muselo byť čís-

té, nesmelo byť vidieť omrvinky. Mal to ťažké - kombinovať zamestnanie, diaľkové štúdium a súkromný život. Občianske aktivity robil prostredníctvom občianskeho združenia K veci. Vždy sa potešil, keď mal úspešný projekt, získal financie a mohol pomôcť dobrým veciam v Bernolákove. Bol človekom s obrovským srdcom. Chcel a aj robil maximum. Nemal rád plané reči, ale činy. Vedel sa zabaviť i rozčúliť. Mali sme dlhé rozhovory na mnohé témy. Vedel, že nebol neomylný. Nechcel nikomu ublížiť. I veľa ľudí ho sklamal. Niektorí ľudia sa mu smiali, keď vo voľnom čase chodil po obci a s dobrovoľníkmi zbieral odpadky po obci. Vraj sa to na starostu nepatrí. Mohol sedieť v kancelárii, ale keď mohol, šiel radšej medzi ľudí. Keď sa stal starostom, zostal tým istým človekom. Naviac sa stal workoholikom, ktorého starostovanie naplňalo. Šli sme s Rišom dvakrát do USA. Zažili sme tam toho veľa. Mal strach z výšok, takže bolo pre neho nepríjemné letieť lietadlom a výhľady z mrakodrapov, ale chcel to zažiť. Vedel prekonať strach. Smiešne boli príhody z angličtinových nedorozumení. Na druhej strane, rozčítala ho návšteva Národného pamätníka a múzea 11. septembra v New Yorku. Cestovanie prinášalo veľa zážitkov a Rišo si to veľmi užil. Naplánovali sme si aj ďalšie cesty po svete, ale tie sa už neuskutočnili. Do Austrálie pôjdem na jeho pamiatku. Rišo bol úžasný, dobrosrdečný, štedrý, charakterný, rozumný človek.

ELENA HORVÁTHOVÁ: S Rišom som pracovala v Bagetke sedem rokov. Bol spravodlivý vedúci. Vyžadoval kvalitnú prácu. Najviac mu chutila bageta číslo 10 - saláma (poprípade údené) a syr. Keď pripravoval bagetu pre zákazníka, tak ju rád vyčakal. Ak šiel do bagety encián, tak musel byť rovnomerne posypaný po povrchu. Mal grif na čistenie okraja misy s majonézou

jedným ťahom. Keď prišiel nerozhodný zákazník, tak mu vedel povedať: „Veď si nevyberáte partnerku na celý život. Je to len bageta, dnes si dáte takúto a nabudúce inú.“ Rád zjedol sladkosť, a to ho priviedlo k potrebe športovať. Zapálil sa pre prácu v obci. Naposledy sme sa videli, keď mi lepil nálepku na smetnú nádobu. Chcel vyriešiť veľa vecí, ale niekedy sa nedá byť dobrý na dve strany.

ERIKA PITEROVÁ: S Rišom som sa spoznala, keď ešte nebol starosta. Na jednom plese si dal moje pagáčiky a pozval ma do tancia. Rišo mal rád nás, dôchodkyne z občianskeho združenia Klub dôchodcov Bernolákovo. Vážil si nás, nikdy neušiel z našej schôdze. Bol nám najbližší. Vďaka nemu sme získali priestory na naše strečovanie. Pomáhal všetkým organizáciám. Chodili sme na pobyty do Dudincov a dvakrát tam prišiel za nami. Pre každú doniesol bonboniéru. Myslím, že aj on bol rád s nami. Na konci roka robievame vianočné posedenie, na ktoré si sami pripravíme pohostenie. Prišiel medzi nás, zaspievali sme si, povedali sme si, čo by bolo dobré spraviť. Na spievanie mal veľmi dobrý hlas. Humorné je, že v spoločnosti priateľov rád spieval Internacionálu. Aby bola sranda, spievali sme s ním. Jeho hlas vynikol v piesni Na Kráľovej holi. Na obecné plesy sme mu vždy upiekli 1 200 pagáčov. Po plese prišiel za každou a obdaril ju bonboniérou. Dôchodkyne si ho vážili, lebo bol k nim úctivý a milý. Pozdvihol spevok Čeklísanky, lebo dovtedy nám nikto nečelil. Vďaka nemu sme si postupne kúpili jednotné oblečenie. Bol ľudový človek, nebol namyslený. A každý máme chyby. Kto robí, robí aj chyby. Chodil s nami na seniorské plesy do Incheby. Cestou späť sa spievalo v autobuse. A niekedy sme si zaspievali aj po vystúpení z autobusu. Bol veselý, spoločenský. Vytancoval nás na schôdzach i na plesoch.

Nerobil výnimky, že by niekoho uprednostňoval. Bol pracovitý, slušný. Pomáhal na brigádach na cintoríne, robil s nami a po brigáde každého ponúkol štamprlíčkom. Líbil moju fazuľovú polievku, kapustnicu a rôzne šalátiky. Rada som si ho takto uctila. Keď som bola smutná, tak mi hovoril: „Prosím ťa. nesmúť, užívaj si život, ži!“ Vážim si ho, lebo pre Bernolákovo urobil veľa. Toľko nespravil nik iný pred ním. Ťažko sa nájde podobný starosta. Bol veľmi ľudský. Je nám ľúto, že odišiel taký mladý človek.

KATARÍNA HANKOVSKÁ: Keď Rišo prišiel do Bernolákova, bol to nový krásny lúč, ktorý dokázal zvelebiť Bernolákovo napriek mnohým polenám hodeným pod nohy.

LIST RIŠOVI

Riško! Čo si nám to urobil?! Zalievajú ma slzy a snažím sa sprítomniť si Ťa aspoň pomocou telefónu a našich konverzácií, ktoré si čítam kolom dokola. Listujem naše esemesky, ... vieš o tom, že si bol vždy prvý, kto mi vinšoval na Katarínu? Rok čo rok, hneď zavčera ráno? Častokrát som práve vďaka Tebe zistila, že mám v ten deň meniny. Pozerám v telefóne naše spoločné fotky. Tie posledné sú z kulturáku, z divadelného predstavenia, kde sme pomerne nečakane skončili po stretnutí v krčme. Keď si mi navrhol, aby sme sa tam išli pozrieť, najskôr som protestovala, vraviac Ti, že mám oblečené rifle, som strapatá a nenamaloovaná, ... že ja takto do divadla nechodím. Ty si ma stopol a povedal, že mi udeluješ špeciálne starostovské povolenie a môžem ísť aj takto. Aj vo vreci... A ja som Ťa rada poslúchla.

Napokon divadlo bola naša spoločná záľuba a vďaka nemu sme sa zoznámili. Pamätám si, akoby to bolo včera. Po predstavení BOT ste sa celý súbor vybrali na večeru do neďalekej reštaurácie, kde som sedela aj ja a len tak rozšafne od vedľajšieho stola som sa vám prihovarila, či neberiete nových členov. Ty si na mňa kukol a vraj Ti bolo hneď jasné, že som herečka. Po konkurze som s vami odohrala niekoľko repríz Pavilónu B od Radošincov. Počas divadelných skúšok a spoločných výjazdov sme si navzájom sadli a zažili strašne veľa vtipných, ale aj vážnych a hlbavých rozhovorov. Vďaka za ne.

Blížili sa voľby a ja som Ti pomáhala s tvorbou letákov. Všetko sme robili amatérsky, na kolene. Prišla som k Tebe, že Ťa na tie letáky teda odfoťím. Dumali sme, kam sa postavíš. Napokon si zaujal miesto pri knižnici, ja som fotila a pritom sme sa strašne zabávali, že nech teda aspoň naoko pri tých knihách vyzeráš, že si múdry... Boli

Jeho veľkosť bola v tom, že vedel ľuďom odpúšťať. Vedel ľudí stmelovať. Rišo sa postupne stal súčasťou mojej rodiny. Raz mi sused dal kapra na plot. Rišo prišiel k nám a pýta sa, čo to tam je? Hovorím mu, že kapor na plote. Potom som ho upiekla na rasci a cesnaku a Rišovi veľmi chutil. Odvtedy hovoril: „Urobíš kapra na plote?“ Vznikla tu i starostovská bábovka. Blížil sa obecný ples a pýtam sa ho: „Máš cenu útechy?“ A on, že nemá. Tak pod mojim vedením upiekol bábovku, a tá potom už štandardne bola cenou cenou útechy. Potom ju už piekol sám. Miloval vajíčkový šalát, aj si ho potom sám robil. Miloval bôčik. Rišo sa nebál roboty. Keď som sa zle cítila, sám od seba poumýval riady. Vzajomne sme si pomáhali. Chodili

sme do Ivanky na Babskú zábavu. Vedel sa zabávať, bol výborný tanečník a bol za každú srandu. Mal rád úprimnosť. Veľmi sa tešil, keď sa vydarili projekty školy, škôlky, cyklochodníka, chodníkov. Tešil sa aj z maličkostí. Napríklad, keď spravil rovnako dobrý vajíčkový šalát ako ja. Málakedy bol nahneváný. Mal rád prácu s ľuďmi, hoci niektorí ho aj sklamáli. Ale to pozitívne veľmi prevyšovalo. Mnohí ľudia zistili, že čo nešlo za predchádzajúceho starostu, za Rišovho starostovania to už šlo. Odvahu ukázal počas pandémie, keď mnohé obecné úrady boli zatvorené, ale na tom našom službu pre občanov pokračovali. Samozrejme, to hovorí aj o kvalite ľudí, ktorých mal okolo seba. Určite dáva na nás pozor.

to hrubé zväzky o politológii, sociológii, životopisy štátnikov. Viem, že si ich v skutočnosti všetky prečítal.

Rišo, pamätám si deň volieb, keď som sedela ako pozorovateľka v komisii č. 1, a keď už sa dalo predpokladať, ako hlasovala väčšina občanov, odpíjala som sa na záchod a tajne Ti volala, že v jednotke si vyhral. Zvuk kameňa, ktorý Ti padol zo srdca, sa odrážal po záchodovej dlažbe ako žabky na vode. A potom tá víťazná párty u vás doma. To bol jeden z najlepších žúrov môjho života, lebo toľkú koncentrovanú radosť zo spoločného víťazstva som ešte nikdy nezažila. A už asi ani nezažijem. V tejto súvislosti mi napáda, že hoci vtedy pravda a láska zvíťazila nad ľžou a nenávisťou, napokon zaplatila tú najvyššiu daň...

Milovala som tvoje „L“. Vždy, keď sme u nás v jazykovej redakcii rozoberali, čo všetko sa má vyslovovať mäkkou, zabávala som kolegyné historkami o Tvojom guláš. Úplne to u nás zľudoveľo. Riško a jeho Guláš. Vždy, keď na mňa zablikalo nejaké auto, bol si to Ty. Aj teraz nedávno si mi idúc oproti vyblíkával na pozdrav pri rampách. Tak aj teraz mi, prosím, zablikaj... napríklad touto malou starou lampou, čo mi tu svieti na stole. Prosím, blikni, že si ešte trochu tu... že tu s nami ostaneš...

Vídavala som Ťa z okna kuchyne ráno behávať. Vídavala som Ťa z toho istého okna zavše kráčať peši do úradu. Vždy, prisahám, vždy ma pri tom tak zahrialo pri srdci, že aha, ide Rišo, náš Rišo, môj Rišo... Vďaka Bohu zaňho, že ho tu máme, že sa tu človek cíti tak akosi spoluúčastný. Že tu môže dôverovať tomu, že sa veci dejú v súlade s morálkou a právom. No nielen ja, myslím, že každý, komu si sa čo i len mihol v živote, bol za to vďačný a hrdý, že Ťa pozná.

Hoci si mal aj nepravnikov, ktorí sa cynicky vyjadrovali častokrát aj k tomu, o čom

nemali ani páru a do čoho ich nebolo, a ktorí často a radi roznášali kade-tade štipľavé reči, my, väčšina obyvateľstva sme im neprikladali väčší význam. Cítili sme, že si jeden z nás, že nie si žiadny horenos, pán Niekto, riaditeľ Zemegule... Cítili sme, že máš s Bernolákovom tie najlepšie úmysly. Na dokazovanie toho si pritom nepotreboval žiadne veľkolepé gestá a kvetnaté reči, stačili Tvoje skutky a Tvoja osobnosť, charisma a človečina, ktorá z Teba sršala na sto honov (napokon – dôkazom boli aj posledné voľby). Skrátka, to milé, dobré a hravé, čo si v sebe mal, k Tebe priťahovalo toľkých ľudí bez ohľadu na vek, postavenie, náboženské či iné presvedčenie, a to bolo zároveň trňom v oku tých, ktorí takí obľúbení nikdy neboli a ani nikdy nemajú šancu byť.

Deň po Tvojom náhlym odchode som sa vracala autom z Bratislavy do Bernolákova, po tvári mi stekali slzy a cítila som sa ako dieťa, ktoré sa vracia domov, kde ho však už nebudú čakať rodičia. Kde už zrazu viac niet pocitu bezpečia... Lebo presne to si pre mňa ako starosta zosobňoval. Svojou múdrosťou, rozvahou, rovnosťou. Svojou láskavosťou, veľkorysosťou a dobrotým srdcom. Richard, aj vďaka Tebe sa nám tu dobre žilo.

Latku si nastavil vysoko a obávam sa, že ju tak ľahko nikto nepreskočí, hoci by som to našej obci veľmi priala. V každom prípade my, všetci „Tvoji“ občania, priateľia, známi ale i neznámi, budeme určite dohliadať na to, aby sa v Bernolákove nestratil Tvoj odkaz: že sa netreba uhybať a treba robiť veci najpochvejšie, ako sa dá. Keby si mal nejaké pripomienky, blikni lampou...

Pán starosta. Kamarát. Riško. Bolo mi ctou!

Katarína Barošová

AKO TO BUDE S BERNOLÁKOVOM ĎALEJ...

V polovici augusta 2021 nás zasiahla veľmi smutná správa o úmrtí starostu obce Mgr. Richarda Červienku. Za posledné dni a týždne nám neostalo nič iné, len sa s tým zmieriť a otázkou teraz je: čo bude ďalej?

Bernolákovo nezhaslo, ani sa nezastavilo. Život ide ďalej. Právomocí starostu som ako zástupca starostu prebral v plnom rozsahu, a to až do zloženia sľubu novozvoleného starostu. Úlohou zástupcu starostu je v takomto prípade postarať sa o fungovanie obce a zároveň mojou povinnosťou v zmysle zákona o podmienkach výkonu volebného práva je požiadať predsedu Národnej rady Slovenskej republiky o vyhlásenie doplňujúcich volieb. Predseda NR SR má vyhlásiť termín doplňujúcich volieb na uprázdnené miesto starostu alebo poslanca, v našom prípade na starostu obce.

Ak predseda NR SR vyhlási doplňujúce voľby, ich termín by sme mohli poznať do konca roka 2021, uskutočniť by sa mohli približne v apríli 2022. Tu treba

podotknúť, že novozvolený starosta má iba dokončiť niekoľko mesiacov volebného obdobia 2018 – 2022, keďže sa iba dopĺňal na uprázdnené miesto. A jeho úlohou bude hneď začať s prípravou riadnych volieb na ďalšie obdobie 2022 – 2026, ktoré by sa mali konať v novembri 2022.

V každom prípade Bernolákovo nestagnuje a rozbehnuté projekty budú napredovať. Mojm cieľom je pokračovať v začatých projektoch ako dopravný terminál na železničnej stanici, dostavba základnej školy s kuchyňou, materskej školy s kuchyňou, stabilizovaný a riadený nový územný plán obce, prepojenie cyklochodníkov a desiatky menších, avšak rovnako významných vylepšení, ktoré prispievajú k skvalitneniu života v Bernolákove.

Taktiež od budúceho roka je v príprave lepšia integrácia obecnej polície rozšírením kamerového systému na verejných priestranstvách, kde najčastejšie prichádza k narúšaniu verejného poriadku a vytvorením stáleho ope-

račného strediska formou chránenej dielne, prostredníctvom ktorej bude stála služba koordinovať činnosť obecnej a štátnej polície s kamerovým systémom.

Jedným z pripravovaných krokov bude, po potrebnej prestavbe budovy, spustenie klientskeho centra obecného úradu, kde občania budú môcť počas každého pracovného dňa, nie iba v stránkové dni, prísť si overiť podpis, zaplatiť do pokladne potrebné úhrady či vybaviť základné podania i poradenstvo.

V neposlednom rade nám ostávajú výzvy v školstve, zdravotníctve, starostlivosti o zeleň, doprave, odpadovom hospodárstve, cestovnom ruchu, územnom plánovaní, občianskej vybavenosti a ďalších, kde je ich príprava a realizácia behom na dlhú trať, avšak verím, že sa aj tieto projekty podarí časom dotiahnuť do úspešného konca.

Bc. Miroslav Turenič
zástupca starostu

POPLATKY ZA ODPAD

VIDÍ SA VÁM, ŽE ZA ODPAD PLATÍTE PRIVELA?
POLOŽILI STE SI NIEKEDY OTÁZKU, ZA ČO VLASTNE PLATÍTE?

€ ČO JE PRE OBČANA BEZPLATNÉ?

- Za triedený zber **papiera, skla, plastov, kovových obalov a nápojových kartónov** zodpovedajú výrobcovia, ktorí prostredníctvom OZV ENVI - PAK zabezpečujú a financujú zber, dotriedenie a následné zhodnotenie a recykláciu týchto druhov odpadu.

POZOR, AK JE V TRIEDENOM ZBERE VIAC, AKO 35 % NEČISTÔT (TO ZNAMENÁ ODPADU, KTORÝ DO DANÉHO KONTAJNERA ČI VRECA NEPATRÍ), ODPAD SA UŽ NEPOVAŽUJE ZA VYTRIEDENÝ A NAKLADANIE S NÍM MUSÍ UHRADIŤ OBEC.

- Obyvatelia neplatia ani za zber elektroodpadu či batérií.

€ ZA ČO OBČAN PLATÍ?

- Poplatok za komunálny odpad zahŕňa zmesový odpad (čierny kontajner alebo vreca), drobný stavebný odpad, objemný odpad (napr. nábytok), odpad z cintorína, odpad z čistenia ulíc, biologicky rozložiteľný kuchynský odpad, ale aj odpady z parkov a záhrad.

V ROČNOM POPLATKU ZA ODPAD MAJÚ OBČANIA OD SVOJEJ OBCE ZABEZPEČENÝ KOMPLETNÝ SERVIS 365 DNÍ V ROKU.

- Prispějme spoločne k znižovaniu množstva odpadu v našich domácnostiach. Najlepším spôsobom je prevencia a minimalizácia odpadu, ktorá začína už pri nákupoch.
- Nezabúdajme, že odpadu vieme dať druhú šancu, či už napr. darovaním šatstva alebo kníh alebo opätovným použitím vecí. A ak už odpad vznikne, tak nech skončí v tých správnych vreciach či kontajneroch.

AK SPRÁVNE

MAJTE NA PAMÄTI NASLEDOVNÉ PRAVIDLÁ:

1. SNAŽTE SA ODPAD NETVORIŤ VÔBEC.
2. ZÁLOHOVANÉ OBALY NEPATRIA DO KOŠA, VRÁŤTE ICH DO PREDAJNE.
3. DODRŽIAVATE FAREBNÚ ABECEDU TRIEDENIA:
SKLU PATRÍ ZELENÁ, PAPIERU MODRÁ, PLASTOM ŽITÁ, KOVOM ČERVENÁ A NÁPOJOVÝM KARTÓNOM ORANŽOVÁ FARBA. NAPOVIE VÁM AJ OZNAČENIE NA OBALE:

RIAĎTE SA PRAVIDLAMI SVOJEJ OBCE.

4. LEN VYTRIEDENÝ ODPAD SA DÁ ZHODNOTIŤ A RECYKLOVAŤ.
5. TRIEĎTE ODPAD, OPLATÍ SA TO. ZA VYTRIEDENÝ ODPAD OBČAN NEPLATÍ, JEHO ZBER HRADIA VÝROBCOVIA PROSTREDNÍCTVOM OZV ENVI - PAK.
6. OBAL OZNAČENÝ PATRÍ DO TRIEDENÉHO ZBERU.

www.TRIEDIME.SK

www.ENVIPAK.SK

www.VEZMISI.MA

ENVIPAK

FILMOVÉ LETO V „TÚLAVOM KINE“

Túlavé kino je projekt, ktorý prináša premietanie ľuďom priamo do ich bydliska. So sloganom „Kino, ktoré si ťa nájde“ prinášajú mladí nadšenci kino kultúru aj do obcí, kde vzhľadom na finančnú náročnosť modernej kino technológie si vybudovanie trvalého kamenného kina nemôžu dovoliť.

Kino má plátno o veľkosti 8 m² a 140 kusov rozkladacích stoličiek, z toho 10 miest typu „loveseats“, čiže sedenie pre dvoch. Súčasťou kino zážitku je aj predaj čerstvých pukancov.

Túlavé kino sme toto leto po prvýkrát privítali aj v našej obci. Po pandemických lockdownoch a zákazoch zhromažďovania prišiel konečne aj nádech pre kultúrne podujatia. Keďže kino nepremieta v uzatvorenom priestore, ale pod holým nebom, jedinou prekážkou mohla byť nepriazeň počasia. Našťastie to sa na nás usmievalo po všetky premietacie dni a tak si občania Bernolákova mohli užiť

filmy z najnovšej produkcie. Premietalo sa pred „kultúrákom“, dva filmy boli z roku 2020 a dva takmer tesne po premiére, takže naozaj aktuálna ponuka, čo sa podpísalo aj pod návštevnosť. Premietania sa zúčastnilo 346 nadšených

divákov. Vstupenky bolo možné si kúpiť v predpredaji cez internet, ale aj priamo na mieste, takže i náhodné rozhodnutie „ide sa do kina“ určite pripravilo mnohým krásny letný zážitok.

Pracovníci kultúry

HODOVÉ SLÁVNOSTI

Tradičia hodov je v obciach na Slovensku spojená s kostolom. Každá obec, prípadne aj mestská časť má kostol zasvätený niektorému svätému – patrónovi kostola. No a na pamiatku posvätenia sa každý rok konajú hodové slávnosti. Hody v Bernolákove sú spojené s kaplnkou svätej Anny. Okrem cirkevného významu mávali hody význam aj spoločenský. Pri tejto príležitosti sa do dediny vracali rodáci, aby pozreli svojich príbuzných, stretávali sa rodiny aj z väčšej diaľky, bola to príležitosť zaspomínať si a zabaviť sa.

Na hody sa bolo treba dobre pripraviť. Upratovať celý dom aj dvor, navariť tradičné dobrotky a napiecť koláče. Pripraviť víno i čosi tvrdšie pre chlapov. Kedysi hody trvali aj tri dni, ale najdôležitejšia bola nedeľa. Domáci aj návštevy sa zúčastnili v nedeľu tradičnej sv. omše. Pred kostolom rozložili svoj tovar rôzni predajcovia,

šiatre všetkého druhu lákali dospelých i tých najmladších. Pamätám si ako dieťa, že som sa najviac tešila práve na stánky, ktoré sa tiahli krásnym prostredím parku v uličke pred kaplnkou sv. Anny. Pre deti cukríky, medovníky, loptičky, cukrová vata, skákajúce opičky na gumičkách, rôzne ozdôbky, balóniky.

Kolotoče sú typickou zábavkou letných hodov, a keďže Bernolákovo má hody práve v tomto teplom ročnom období, kolotoče sa tu objavovali pravidelne. Mláďenci mohli ukázať svoje strelecké umenie a vystreliť svojej vyvolenej papierové ruže, tí menej zdatní to zase skúšali iba do dreveného kruhu strelíť si „mačku vo vreci“. Na ozajstnej strelnici - v parku - sa zase strieľalo na keramické „holuby“ a varil poľovnícky guláš. Večer tancovačka, či už pod holým nebom, prípadne v spoločenských miestnostiach obce.

Hody dnes už nie sú také tradičné, hlavne čo sa týka jedla, hodovať na plných stoloch môžeme kedy sa nám zachce, ale spoločenský význam určite nestratili. Sú predovšetkým príležitosťou k stretnutiu sa blízkej i vzdialenej rodiny a k stráveniu hodového víkendu vo sviačnej nálahe ako v bežných dňoch. Pre veriacich zostal tradičným sviatkom a slávnostná hodová sv. omša sa koná práve v kaplnke a v nádhernom prírodnom prostredí pred ňou.

Ako po iné roky, tak i v tento rok na ihrisku roztočili svoje stroje kolotoče rôznych druhov, stánky pripravili občerstvenie, futbalový zápas „Starí páni“ zabavil hlavne mužskú časť publika a volejbalový turnaj zase tých mladších, športovo založených. Kto sa nezúčastnil, pre toho sme pripravili aspoň výber fotografií, aby sme ho nalákali na „hodovanie“ na budúci rok.

Pracovníci kultúry

BERNOLÁKOVSKÝ PIVNÝ FESTIVAL

V Bernolákove sa v dňoch 27.-28.8.2021 uskutočnil 2. ročník Bernolákovského pivného festivalu, ktorý úspešne nadviazal na svoj prvý ročník. Konal sa na ihrisku J. Popluhára. Festival ponúkol osvedčený program, hudbu v štýle country, predstavili sa kapely Brokato a K.S.V. Band, súťaže v hádzaní podpivníkov, súťaž v pretláčaní rukou a samozrejme, súťažilo sa aj v pití piva. Pre deti bol k dispozícii detský koloč a aby sa nepilo nalačno, o to sa postarali stánky s občerstvením. Uznajme si, že hoci je pivo populárne, v porovnaní s vínom je málo spoločensky uznávané. Je to veľká škoda, pivo je nápoj výnimočný a má veľa zdravotných benefitov. Pivá v súčasnosti predstavujú naozaj rôznu škálu druhov a chutí, okrem alkoholických sú bežne v ponuke aj pivá neal-

koholické, ktoré v ničom nezaostávajú za svojimi staršími bratmi. Pivá sa delia podľa rôznych parametrov, podľa spôsobu kvasenia, farby, legislatívy daného štátu, podľa regiónu a iné. Najznámejšie je samozrejme delenie podľa spôsobu kvasenia, spodné, vrchné a spon-tánne. Najrozšírenejší typ piva na svete je svetlý ležiak českého typu. Česko patrí medzi krajiny, kde sa pije najviac piva na svete. Jedným z obľúbených českých pív je aj pivo z pivovaru Rakovník, ktoré používa na svoju výrobu kvalitný žatecký chmel a výhradne české slady a má právo označovať svoje produkty zemepisným označením české pivo.

Už zopár rokov u nás vznikajú malé remeselné pivovary, ktoré ponúkajú vlastné pivá charakteristické chuťou a vôňou

i spracovaním. V čase pandémie sa práve tieto malé pivovary mohli dostať do veľkých existenčných problémov, nakoľko svoje pivá väčšinou neflaškujú a sú odkázané na priamy predaj. Akcie typu letných pivných festivalov sa výraznou mierou podieľajú na zachovaní takýchto pivovarov a na propagácii ich výrobkov, prípadne aj regiónu, v ktorom vznikajú. Pivovar Rakovník spolu s malými slovenskými remeselnými pivovarmi poskytli skvelý degustačný zážitok, ktorý s občerstvením a atrakciami bol symbolickým záverom prázdninového leta. Kto mal chuť sa zabávať dlhšie, mohol si po zotmení zatancovať na oldies party s Dj Lančom.

Referát kultúry OÚ

MICROBIT UŽ AJ NA SOŠ V BERNOLÁKOVE

Počas najhlbšieho „kovidového temna“, keď vyučovanie prebiehalo iba v online priestore, naši učitelia (mimochodom - stále pribúdajú), nezháľali a pracovali na viacerých projektoch. Jedným z nich bol aj zaujímavý projekt – ENTER MICROBIT.

Projekt zastrešila nadácia Pontis s podporou Slovak TELEKOM. Cieľom je priblíženie jednoduchých princípov programovania a algoritmického myslenia pre základné a stredné školy. Základ vzdelávacieho systému tvorí hardvérové zariadenie micro:bit, ktoré bolo vyvinuté vo Veľkej Británii. Žiaci sa so systémom dokážu rýchlo stotožniť a pre prvé kroky v digitálnom svete im postačia základné znalosti. Na našej škole sa s týmto hardvérovým zariadením postupne zoznámali už v rámci dištančného vzdelávania. Po návrate do školy sa už s programovateľnými sadami micro:bitov zoznamujú aj reálne (nielen virtuálne na diaľku) a projekty (programy), ktoré momentálne tvoria, si skúšajú aj naostro. Na microbitoch je možné aplikovať aj programovacie jazyky ako PYTHON alebo JAVA, ktoré nás neskôr posunú ďalej. Po prelúskaní základných činností prechádzame do praxe jednotlivých študijných odborov. Pre študentov cestnej dopravy je k dispozícii programovateľné autíčko, ktoré dokáže napríklad sledovať čiaru na podložke. Pre bioenergetikov zas umelá programovateľná závlaha na pestovanie energetických plodín.

K microbitom sme zaobstarali aj množstvo príslušenstva, ako napríklad rôzne sondy pohybu či teploty alebo vizuálne či

ENTER
micro:bit

nadácia
pontis

akustické identifikátory. Túto skutočnosť môžu využiť aj študenti nášho najpočetnejšieho študijného odboru Ochrana osôb a majetku.

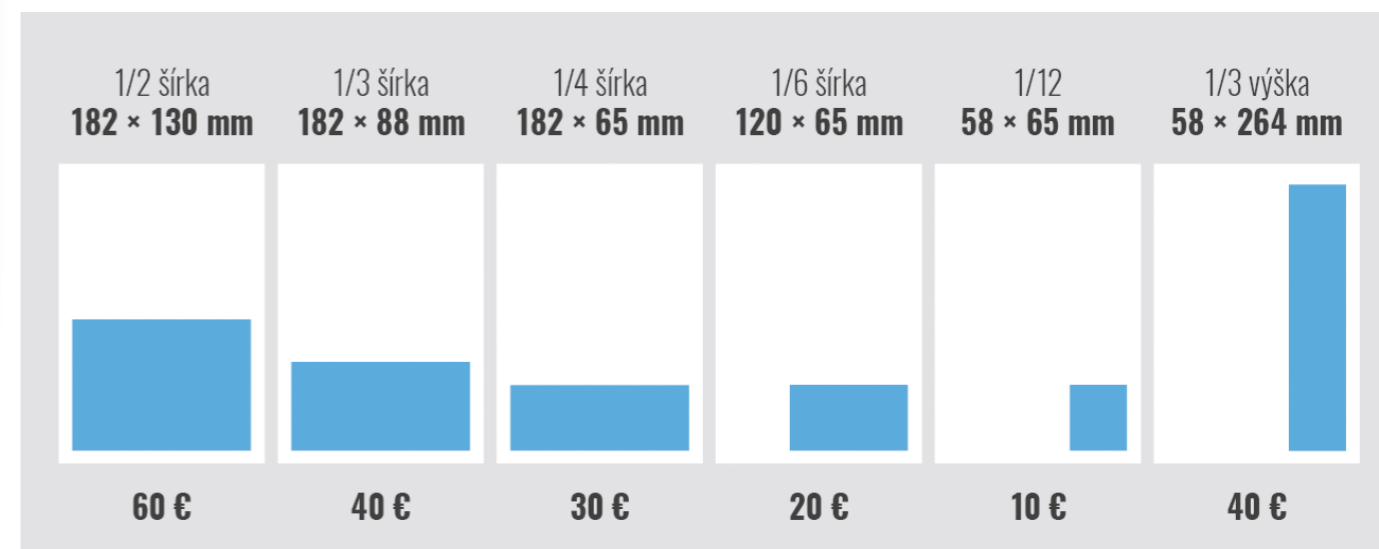
V prípade záujmu sme ochotní prezentovať MICROBIT aj pre žiakov základnej školy. Tešíme sa na ďalšiu spoluprácu.

Kompletný bezpečnostný servis od A-Z.

- bezpečnostná služba
- výjazdová skupina
- 24 h pult PCO
- montáž a servis kamerového systému a alarmov.

+421 903 858 888 • mmatula@securew.sk

CENNÍK INZERIE

ABSOLVENTI ZUŠ V JUBILEJNOM 15. ROKU OD ZALOŽENIA ŠKOLY

Základná umelecká škola v Bernolákove oslávila v roku 2021 15. výročie svojho založenia. Kvôli nepriaznivej epidemiologickej situácii žiaľ nebolo možné usporiadať žiadne hromadné podujatia. Napriek tomu škola dosiahla veľmi pekné výsledky a svoje štúdium ukončil rekordný počet – 35 absolventov. Žiaci hudobného odboru sa predstavili na absolventskom online koncerte, ktorý mal vysokú umeleckú úroveň. Napriek tomu, že polovicu školského roka boli všetci odkázaní na skreslený zvuk notebookov a mobilných telefónov, učitelia dokázali za niekoľko týždňov doslova zázraky. Vďaka iniciatíve pedagógov i žiakov sa podarilo kvalitne nahráť všetky skladby a koncert svojim

príaznivcom poskytol krásny umelecký zážitok. Diela z tvorby našich výtvarníkov boli zverejnené v druhom čísle školského časopisu ZUŠkoviny, na webstránke školy, na facebooku výtvarného odboru a na instagrame. Žiaci sa predstavili pestrou paletou výtvarných prác v rôznych tematických radách, nakoľko bolo nutné prispôbiť techniku a námet prác dištančnému vzdelávaniu. Literárno-dramatický odbor absolvovali žiačky prvého stupňa interným predstavením, nakoľko kvôli pandémie nebolo možné muzikál dokončiť. Žiaci však podali mimoriadne kvalitné výkony a predstavenie si v pravom zmysle slova užili.

Žiaci druhého stupňa absolvovali divadelnou hrou Dámsky krajčír, linka na livestream predstavenia bol zverejnený začiatkom júla na webstránke obce Bernolákovo a cez systém IZUŠ aj všetkým rodičom. Žiaci podali doslova profesionálne výkony, rozlúčili sa tak s našou školou interesantným, dokonale naštudovaným predstavením. Všetkým žiakom, ktorí štúdium na našej škole ukončili, prajem, aby sa im v ďalšom živote darilo, aby mali úspechy v štúdiu a šťastie v osobnom živote. Verím, že dokonale zúročia všetky vedomosti a zručnosti získané na Základnej umeleckej škole v Bernolákove.

Mgr. Jarmila Bošková,
riaditeľka školy

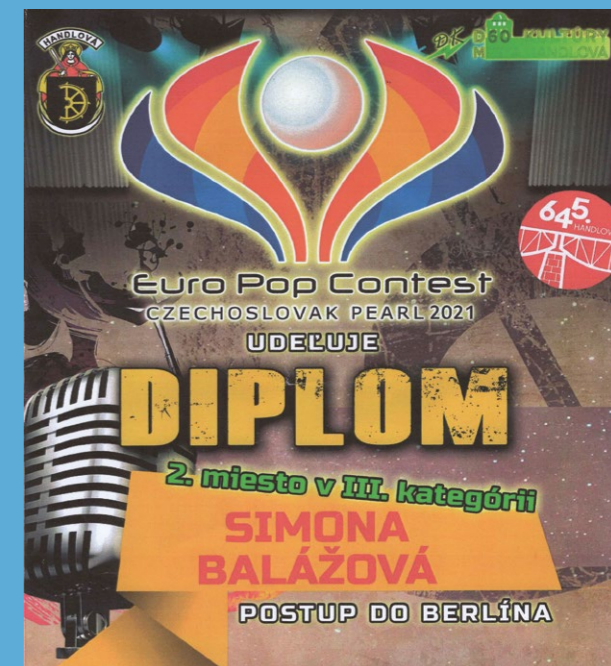
ĎALŠÍ VÝRAZNÝ ÚSPECH ZUŠ BERNOLÁKOVO

Minulý školský rok bol pre mnohých učiteľov veľmi obmedzujúci, nebolo možné realizovať všetky aktivity rovnakým spôsobom ako pri prezenčnom vyučovaní. Jeden z pedagógov, ktorý aj z tejto formy vyučovania dokázal vyčariť zázrak, je pán učiteľ Tomáš Sloboda, DiS.art.

Jeho žiačka Simona Balážová sa zúčastnila na speváckej súťaži „Spievam po francúzsky“ na francúzskom inštitúte, kde získala 3. miesto v celoslovenskom kole a postup do finále v Krakove. V súťaži „Euro Pop Contest - Perla Berlína 2021“ získala Simona 2. miesto a postup do finále v Berlíne. V obrovskej medzinárodnej konkurencii úspešne reprezentovala našu obec Bernolákovo i celé Slovensko.

Simonke prajem, aby jej pomyselné „zlato v hrdle“ vydržalo aj na finálové vystúpenia a k dosiahnutým mimoriadnym výsledkom jej zo srdca blahoželám.

Mgr. Jarmila Bošková, riaditeľka školy

Intenzívne doučovanie

- dôsledná príprava žiakov ZŠ na všetky druhy gymnázií
- doučovanie matematiky a slovenského jazyka

Intenzívne^{doučovanie}

www.intenzivne.sk • 0905 81 52 91

Vážení spoluobčania, milí priatelia našej školy!

Základná umelecká škola prešla znovu veľkou premenou. Nakoľko sme museli opustiť deväť z pätnástich učební v spojenej škole, už od júna sa celý kolektív pripravoval na sťahovanie. Pre nás všetkých to bolo komplikované z toho dôvodu, že sme sa presúvali z vlastných do zdieľaných priestorov. Mohli sme so sebou vziať iba malú časť inventára. Dve klavírne krídla, pianino, množstvo ozvučovacej

techniky, kostýmy tanečného a literárno-dramatického odboru sú umiestnené v sklade v kultúrnom dome, veľká časť nábytku sa nachádza v skladových priestoroch suterénu obecného úradu.

Množstvo vecí, ktoré boli roky skladované a neboli využiteľné, bolo nutné vyhodiť, pretože nebolo miesta na ich uskladnenie. Kolektív učiteľov za dva dni naplnil štyri veľkoobjemové kontajnery. Sťahovanie nemalo konca, napĺňali sa desiatky krabíc rôznej veľkosti, všetci usilovne pracovali, aby sme stihli v stanovenom termíne opustiť všetky vypovedané priestory.

Podarilo sa! Vďaka enormnému úsiliu mnohých učiteľov sme úspešne presťahovali všetko na plánované stanovišťa. Nesmierna vďaka patrí in memoriam pánovi starostovi Mgr. Richardovi Červienkovi a kolektívu pracovníkov prevádzky obecného úradu. Bez ich pomoci by sa nám nepodarilo zvládnuť presun tisícok drobných i veľkorozmerných predmetov. Osobitnú vďaka vyslovujem referentovi kultúry a športu pánovi Romanovi Müllerovi, DiS.art. za aktívnu spoluprácu pri sťahovaní. Moja vďaka patrí pani Márii Kešjarovej za bezplatné zapožičanie do- dávky a zástupcovi riaditeľky Andrejo-

vi Kováčovi DiS.art. za mnohonásobný bezpečný prevoz nábytku a hudobných nástrojov medzi rôznymi budovami. Ďakujem pani Zdenke Hudlovej a pánovi Igorovi Hudlovi za bezplatný dovoz desiatok kvalitných papierových prepraviek rôznej veľkosti z predajne OBI v Bratislave. Velikánske ĎAKUJEM patrí každému učiteľovi kolektívu ZUŠ za množstvo úsilia a poctivej práce. Veľmi si vážim aj aktivitu žiakov výtvarného odboru, ktorí po všetky dni pomáhali svojim učiteľom so sťahovaním výtvarných potrieb – Elena de Dominici, Ema Turkovičová a Šimon Belák neúnavne pracovali a spolu so svojimi pedagógmi vytvorili útulné kútiky pre malých i veľkých výtvarníkov. Budú síce menšie, ale som šťastná, že sa nám podarilo ich existenciu zachrániť aspoň na jeden rok. O budúcom školskom roku

bude vedenie obce rokovať, nakoľko v roku 2022 by sme priestory spojenej školy mali opustiť už všetci.

Pre dokumentáciu prikladám fotografie nových učební, triedy bicích nástrojov, kancelárie riaditeľa a výstavného priestoru VO. Všetky miestnosti sa podarilo upraviť útulne, aby sa v nich žiaci i pedagógovia dobre cítili. Teraz nám ostáva len dúfať, že sa začne urýchlene riešiť problematika priestorov ZUŠ, aby sme sa mohli presťahovať už na trvalé stanovisko, ktoré by sme znovu postupne rozvinuli tak, aby bolo dôstojným umelecko-vzdelávacím domovom pre 400 talentov nášho Bernolákova.

Mgr. Jarmila Bošková, riaditeľka školy

ČRIEPKY SPOD PLÁŽOVEJ SIETE

Vážení priatelia športu a zvlášť plážového volejbalu, prinášame Vám zopár informácií z ešte prebiehajúcej sezóny v roku 2021. Uskutočnili sa zatiaľ dva turnaje v mixe – „Turnaj z núdze“ (miesto turnaja organizovaného počas Dní obce, ktoré sa i tento rok neuskutočnili kvôli pandemickým opatreniam) a „Hodová volenka“. V čase uzávierky časopisu Bernolák sa ešte hrali zápasy líg ženských dvojíc a mužských dvojíc a zostalo ešte odohrať záverečný turnaj sezóny – „Čeklíška prestíž“ v mixe. Je namieste poďakovať sa obci Bernolákovo za podporu a zabezpečenie trofejí pre víťazov. Ďalším pozitívom tejto sezóny je, že sa podarilo nájsť ľudí, ktorí zastrešia mužskú ligu – Dominik Poór, ženskú ligu – Beata Sikhartová a informácie ohľadom halového volejbalu bude poskytovať Michal Kovesí. Ďalšie podrobnosti a výsledkový servis a kontakty na vyššie uvedené osoby budú zverejnené v nasledujúcich číslach časopisu Bernolák.

Ing. Alexander Molnár
poslanec OZ

NIAGARA OPĀT BODOVALA NA TANEČNEJ SÚŤAŽI

Detský tanečný súbor Niagara zbieral medaile a ocenenia počas celej tanečnej sezóny. Napriek pokračujúcej pandémie tanečníci tvrdo trénovali celý rok z domu a spolu sa zúčastnili 11 online súťaží. Na poslednej sa im dokonca podarilo obsadiť dve prvé miesta, a tak si pridali do svojej výhernej zbierky ďalšie zlaté medaile.

Tanečnú súťaž Onlidance zorganizovalo občianske združenie z Českej republiky s názvom „Děti fitness aneb sportem proti drogám“. Tanečné súbory posielali organizátorom videá svojich choreografií, z ktorých následne porota vybrala niekoľko do Grand finále. Dievčatám z Bernolákova sa sem podarilo prebojovať a dokonca získať prvé miesto hneď v dvoch kategóriách – „Small“ a „Solo“. V kategórii „Solo“ získala zlato tanečnica Michaela Papaiová s choreografiou 5-1-5-0. Miška je zároveň aj autorkou tejto choreografie.

Druhé zlato si vybojovali tanečnice v kategórii „Small“ s írskym tancom s názvom Annabell. Súčasťou formácie boli Simona Žáková, Katarína Uhrová, Lucia Tanková, už spomínaná Michaela Papaiová, Rebeka Jendrišáková, Sabína Frindrichová

a Katarína Biskupičová, ktorá je zároveň aj autorkou hudby k tejto choreografii. „Gratulujeme našim dievčatám. Ste veľkou inšpiráciou pre mladšie tanečnice a tanečníkov. Ďakujeme za krásnu reprezentáciu súboru,“ povedala trénerka Niagary Sandra Vaverková. Tá zároveň obdržala od združenia „Děti fitness aneb

sportem proti drogám“ oficiálny certifikát za vynikajúcu prácu s deťmi. Niagara tiež získala spomedzi finalistov ocenenie, že zvláda trénovať online. Vedenie súboru svojim tanečníkom gratuluje a teší sa z ich úspechu.

Katarína Biskupičová, DTS Niagara

SPOLOČNE ČISTÍME BERNOLÁKOVO!

Milí čitatelia, opäť sa k Vám prihovám ako predseda OZ Bernolákovčan. Nedávno som na sociálnej sieti od neznámeho autora zdieľal obrázok s popisom: „Jedna sa neráta! - povedalo 7,5 miliardy ľudí.“ Zaujmal ma natoľko, že som sa rozhodol venovať pozornosť téme plastov v prírode. Asi je každému jasné, že plasty (nielen tie) do prírody nepatria a okrem separácie je nevyhnutné premýšľať aj nad tým, či skutočne potrebujeme byť obklopení

takými množstvami plastu. Naozaj v lese potrebujeme nechávať prázdne plastové fľaše od nápojov, keď nám nerobí problém si ich plné (a samozrejme o to ťažšie) do lesa priniesť? Len pre zaujímavosť – bežný Slovák spotrebuje najviac igelitiek v Európe – až 466 ročne. Vysoké číslo, však (zdroj: <https://www.kosit.sk/skoly-a-osveta/zaujímavosti-o-triedenom-zbere/>)? Plasty majú i užitočné vlastnosti, ale častokrát ich využívame úplne zbytočne.

Preto naozaj skúsme popremýšľať, či aj my nevieme prispieť k ochrane životného prostredia gestami, ktoré nás nestoja takmer nič.

Ak máte záujem vedieť o našich aktivitách a činnosti viac, nájdete nás aj na stránke www.bernalakovcan.sk.

Adam Šipoš
Predseda OZ Bernolákovčan

PÚTNICI

Istý turista prechádzal krajom, nad ktorým sa už vzmáhal večerný súmrak. Nikde nemal dohodnuté ubytovanie. A tak sa čoraz znepokojenejšie zaoberal myšlienkou, kde prenocuje. Napokon došiel na miesto, kde zbadal kláštor, ktorý patril trapistom (veľmi prísna rehoľa v rámci katolíckej cirkvi, v ktorej sú dôležitými prvkami duchovnosti modlitba, práca, askéza a posvätné ticho). Zabúchal na bránu kláštora, už bola noc a mnísi spali. Napokon prišiel k dverám prior - predstavený kláštora. Hosta zaviedol do voľnej cely. Ten turista však o chvíľu dostihol mnícha na druhej strane chodby a hovorí: „Prosím vás, a do akej skrine si môžem vyzložiť svoje veci? Veď tam nemáte žiaden nábytok.“ Prior sa ho spýtal: „A vy kde máte nábytok?“ Prekvapený turista mu s údivom odvetil: „A načo by mi bol nábytok? Veď ja som tu len na ceste.“ Mních mu pokojne odvetil: „My všetci sme tu na ceste.“

Tento príbeh sa mi vynoril v pamäti, keď som sa dozvedel o rapidnom zdravotnom kolapse nášho pána starostu Mgr. Richarda Červienku a jeho smrti. Veď to bolo len čosi viac ako dva týždne pred jeho smrťou, keď sme sa stretli na hodoch pri kaplnke sv. Anny a o pár dní neskôr na pohrebe nášho slávneho rodáka, p. docenta Júliusa Bindera. V žiadnom prípade by som nepredpokladal, že už onedho prekročí prah večnosti aj náš pán starosta. Ale vlastne kedy to môžeme predpokladať? A netýka sa to len tých druhých, ale aj nás samých. Hovorí sa: „Starý musí, mladý môže.“ A v Evanjeliu čítame Kristovu výzvu k bedlivosti srdca: „Bďte, lebo nevíete ani dňa, ani hodiny.“ (Mt 25,13) Smrť nášho starostu prišla v čase, keď mnohí ľudia boli na dovolenkách. Keď sme na cestách k horám alebo k moru či iným destináciám, komu vtedy napadne to krátke, ale zároveň veľavravné, čo pripomenul spomínaný mních turistovi: „My všetci sme tu na ceste.“? Je náš život „na ceste“ alebo „iba na ceste“? Francúzsky filozof – existencialista Jean Paul Sartre, ktorý sa vyžíval v cynických vyjadreniach, ktorými chcel poukázať na absurdnosť ľudského bytia, charakterizoval človeka ako „nič na dovolenke“. Svojimi provokatívnymi názormi fascinoval najmä mládež na Západe v turbulentných šesťdesiatych rokoch minulého storočia. Lenže z tohto jeho zmyšľania o absurdnosti bytia mnohí prichádzali aj ku konkrétnym prejavom v praxi: „Potrebuješ peniaze? Je úplne jedno, či si ich zarobíš na nejakej brigáde alebo olúpiš na ulici bezbrannú starenku. Tvoj život raz skončí? Je úplne jedno, či sa popri iných povinnostiach statočne boríš s rakovinou alebo sa predroguješ až k smrti. Veď život je len jedna veľká absurdita!“

Na rozdiel od týchto zdvičených názorov mi je oveľa sympatickejšie zmyšľanie mladého študenta, ktorému na jednej strednej škole v rámci ankety položili otázku: „Čo by si robil, keby ti oznámili, že teraz nastáva posledná hodina tvojho života?“ Kým iní spolužiaci mali z toho veľkú zábavu, a tak niektorí tvr-

dili, že by utiekli do najbližšieho baru a tam by sa spili pod obraz Boží, alebo iní zasa vraveli, že by sa načisto zbláznil, on odpovedal: „V tej chvíli by som už nerobil nič, ale radšej sa snažím tak žiť svoj život, ako keby ktorákoľvek hodina môjho života mala byť tá posledná.“

Aj pohľad kresťana hovorí, že mám tak žiť aj v plnení svojich záväzkov alebo plánov do budúcnosti, akoby som tu mal zostať naveky. No zároveň byť vnútorne tak nastavený, aby som bol pripravený v ktorejkoľvek chvíli zanechať tento svet, keď príde pozvanie do večnosti. Pravdu o tom, že sme smrteľní, si zrejme intenzívnejšie uvedomujeme v dušičkovom období, keď chodievame na hroby našich blízkych alebo keď sa pri pohreboch lúčime s našimi drahými. Inokedy nás táto myšlienka príliš netrápi alebo ju považujeme za dotieravú.

Veď v čase, keď vypukol Covid, pre koľkých to bola šokujúca novinka: „Takže my, ľudia, zomrieme?“ Keď v našom obecnom rozhlasе zaznieva smútočná melódia a následný oznam o úmrtí niekoho z našich občanov, nájdu sa aj takí, ktorí považujú takéto vysielanie za morbidné. Smrť nás učí nezatvárať si oči a vnímať realitu v jej plnosti.

V tejto súvislosti by som rád spomenul zo života nebohého pána starostu aj nenápadnú čriepku z mozaiky jeho pôsobenia v našej obci. Keď sa skončila jedna etapa archeologického výskumu na čekliskom hrade, našli sa tam aj pozostatky v podobe fragmentov kostí ľudí, ktorí boli v tejto lokalite v blízkosti kostola pochovaní možno aj pred niekoľkými storočiami. Pán starosta a vtedajší poslanec, veľký fanúšik miestnej histórie, pán Vokoun, ma požiadal, či by som neodslúžil sv. omšu v kostole a následne neurobil krátky pietny obrad, pri ktorom sme uložili pozostatky do zeme v blízkosti kostola v susedstve s archeologickým areálom na mieste niekdajšieho pohrebiska. Bola to akcia, pri ktorej nikomu nešlo o nejaké zviditeľňovanie svojej osoby, ale doslova v takom úzkom okruhu sme vykonali obrad, v ktorom sme s náležitou dôstojnosťou uložili do zeme kosti tých, ktorí kedysi dávno boli súčasťou života našej obce. Mal som pocit, akoby sme sa premostili

v čase. Toto gesto úcty voči ľuďom, ktorí už rozhodne nemohli byť potenciálnymi voličmi starostu alebo poslancov, vnímam ako niečo, čo aj nás má viesť k premosteniu v čase ale aj v priestore.

Telesné pozostatky pána starostu odpočívajú v jeho rodnom kraji, takmer 250 km od obce, kde vykonával takmer dve volebné obdobia službu na najvyššej priečke komunálnej politiky. Jeho nečakaný odchod nám všetkým pripomína, že bez ohľadu na to, kde sme sa narodili, kde žijeme a pracujeme, alebo kde raz zložíme svoje kosti, všetci sme tu na ceste. Možno viacerí z vás máte obľúbenú postavu britského komika Mr. Beana. Tá komická postava vo mne vykúzli úsmev už len tým, ako na začiatku scénok dopadne vo svetelnom kuželi na dlažbu a potom splašene pobehuje raz sem, potom tam, potom zasa naspäť a nevie, kam vlastne má ísť. Aj naša životná cesta môže byť celé desaťročia len jedno veľké splašené pobehovanie (v takom prípade je to už skôr dráma, než komédia), ale môže to byť aj životná dráha človeka, ktorý snáď občas aj zle odbočí, ale v zásade pozná aj cestu, aj cieľ.

Môžeme byť na tomto svet pútnikmi, ale môžeme sa z nás stať aj dezorientovaní tuľáci. Osobne som vďačný za to, že viera v Boha ma uistuje o platnosti slova Ježiša Krista: „Ja som cesta, pravda a život. Nik nepríde k Otcovi, iba cezo mňa.“ (Jn 14, 6) Vďaka tejto múdrosti zhora sa učíme kráčať cestou života: kráčať s pokorou aj vtedy, keď sme si v dobrých časoch až príliš istí sebou samými a kráčať s vierou a dôverou vtedy, keď na nás doľahnú ťaživé chvíle, aby sme sa v panike a chaose doby nerozutekali. Nech aj životná cesta nášho zosnulého pána starostu je završená u Boha a v Bohu. Nech ho odmení za všetko dobré, čo vykonal pre našu obec (aj pre našu farnosť). A tam, kde ako každý z nás, nedokonalých a hriešnych ľudí, bez toho, aby sme niekoho súdili, urobil možno aj nesprávne odbočky, nech mu Pán preukáže svoje milosrdenstvo. Odpočinutie večné daj mu, Pane; a svetlo večné nech mu svieti. Nech odpočívajú v pokoji. Amen.

Mgr. Branislav Čaniga, PhD.,
bernalákovský farár

MEDIAČNÁ KANCELÁRIA
Mgr. SILVIA SZALAIOVÁ

KAŽDÝ SPOR MÁ RIEŠENIE

- Riešenie sporov bez súdov
- Rodinné, občianske, obchodné, pracovné spory

0903 500 545
www.szalaiova.sk
mediator@szalaiova.sk
OC Monar, 1. poschodie,
Rubínová 1, Chorvátsky Grob

VŠETKO NA JEDNOM MIESTE
ŠPIČKOVÁ KVALITA
KOMPLEXNÁ STAROSTLIVOSŤ
SKVELÉ SLUŽBY ZA FÉROVÉ CENY

VETERINÁRNA KLINIKA
LionVet.sk
Veterná 1370/ 2, Ivanka pri Dunaji

U nás je vítaný každý...
Tešíme sa na Vašu návštevu

+421 902 812 000
info@lionvet.sk

PO-PI 8:30-19:00
SO 9:00 - 14:00 NE 9:00 - 12:00

www.lionvet.sk

ZÁPIS MALÝCH BERNOLÁKOVČANOV

V dňoch 30. júla až 1. augusta sa v Kultúrnom dome v Bernolákove konal slávnostný zápis do Pamätnej knihy obce Bernolákovo, ktorého sa spolu s rodičmi zúčastnilo 116 detí – našich malých roztomilých občanov.

Milé deti, nech sa splní želanie pána starostu Mgr. Richarda Červienku, ktorý sa s Vami na zápise vo svojom príhovore rozlúčil slovami, aby tá Vaša hviezdička, pod ktorou ste sa narodili, bola naozaj šťastná.
Elena Molnárová

ROZLÚČKA S PÁNOM DOCENTOM JÚLIUSOM BINDEROM

„Dobrý človek je taký, ktorý žije podľa morálnych pravidiel zaužívaných v Európe. Je nesmierne dôležité, aby si ľudia vzájomne vychádzali, aby sa podporovali. Pri svojom angažovaní sa snažím, aby všetko vychádzalo čo najlepšie.“ - toto sú slová pána docenta Bindera, významného rodáka z Bernolákova, ktorého skon sme prijali s hlbokým zármutkom. Mnoho uznania sa mu dostalo doma i vo svete. Popri tom, aké dobré meno urobil Slovenskej republike a popri venovaní sa svojej rodine, nezabúdaj ani na svoju rodnú obec. Ako občan Bernolákova spolupracoval a dozoroval stavby kultúrneho domu či areálu základnej školy a mnohé ďalšie.

V roku 1998 udelilo obecné zastupiteľstvo pánovi docentovi Binderovi čestné

občianstvo a v roku 2011 získal Cenu starostu obce Bernolákovo za svoje celoživotné úspechy. Záchrana kultúrnych pamiatok bola jeho srdcovou záležitosťou, ako hlboko veriaceho človeka, najmä tých cirkevných. Spolupracoval s miestnymi farníkmi pri rekonštrukcii rímskokatolíckeho kostola sv. Štefana Kráľa, kaplnky sv. Anny ako aj kaplnky na miestnom cintoríne. Pomohol obnoviť i farskú budovu, ktorá bola pôsobiskom Antona Bernoláka, ktorého pomník pred farskou budovou stojí dodnes a je národnou kultúrnou pamiatkou. Vďaka pánovi docentovi Binderovi sa podarilo zachovať kultúrne pamiatky v Bernolákove pre budúce generácie. Toto všetko však pán docent Binder nerobil pre svoje zásluhy, robil to nezištne

a rád. Bol to jednoducho dobrý človek. Skutočne úctyhodný človek. Morálka. Inteligencia. Rozhodnosť. Pracovitost'. Na takýchto ľuďoch, akým bol on, stojí civilizácia.

Vážený pán docent, ako starosta obce Bernolákovo Vám vyslovujem veľké poďakovanie a veľké uznanie za to, že ste popri svojej mimoriadne aktívnej činnosti nezabúdali na svoju rodnú obec a na nás. Vždy ste boli pripravený pomôcť a vždy ste si na Bernolákovo našli čas. Česť Vašej pamiatke.

Mgr. Richard Červienka
starosta obce

OKTÓBER, MESIAC ÚCTY K STARŠÍM

Vážení seniori, október je mesiacom, kedy všetci vnímame príchod jesene a výnimkou nie je ani jeseň v živote človeka. Práve október je venovaný Vám. Avšak myslím si, že nielen v októbri by sme Vám, milí seniori, mali venovať našu pozornosť. Zaslúžite si omnoho viac. Úctu, pomoc, lásku, porozumenie. Celý život ste vytvárali našu krajinu, prispievali k tvorbe spoločnosti. Prešli ste kus cesty a Vaše bohaté skúsenosti Vám dnes mnohí závidia. Z Vašej cennej múdrosti by mnohí dnes mohli čerpať. Ste hodnotnou súčasťou našich životov. Úprimne Vám ďakujem za všetko, čo ste pre našu obec urobili a stále robíte.

Prajem Vám predovšetkým pevné zdravie, veľa síl a elánu, vďaka ktorým tento náročný „kovidový“ čas spoločne prekonáme. Nech je jeseň Vášho života plná slnka, radosti a potešenia.

Bc. Miroslav Tureňič, zástupca starostu obce

SEPTEMBER

21. 9. 1871 sa v Poprade narodil MUDr. Gustavus Johannes Luczy. Bol hlavným lekárom Zvolenskej župy, zakladateľom Kneippovej vodoliečby v kúpeľoch Brusno. Po odchode do dôchodku k 1.1.1959 žil v Bernolákove (+ 25.12.1969)

OKTÓBER

3. 10. 1762 sa v Slanici narodil jazykovedec, národovec, kňaz Anton Bernolák.

3. 10. 1947 bol dokončený a odovzdaný do premávky most na Trnavskej ulici nad Čiernou vodou. Bol zničený Nemcami pri ich ústupe pred sovietskou armádou.

5. 10. 1792 sa v Nitre-Pohraničiach narodil Imrich Mikšík, kaplán v Čeklísi v r. 1820 - 1827. Bol náboženský spisovateľ a bernolákovec.

8. 10. 1872 sa v dome č. 176 narodil Michal Nagy, starosta v období 1932 až 1934.

10. 10. 1817 sa vo Viničnom narodil Martin Jajcaj. V r. 1851 sa oženil s Teréziou Barkolovou a oni sú zakladatelia bernolákovskej vetvy Jajcajovcov.

10. 10. 1937 sa konali „Bernolákove dni v Čeklísi“. Slávnostne bol odhalený pomník Antona Bernoláka pred r-k farou, ktorý bol dielom akademického sochára Frica Mottoška.

17. 10. 1821 boli zosobášení čeklísky mlynár Juraj Kastl a Mária Zimmermanová z Novej Dedinky (zo Šápu). V mlynárskom remesle pokračoval ich syn Pavol.

25. 10. 1786 sa v Malom Šúri narodil Michal Máčaj. V r. 1811 sa oženil s Máriou Kováčovou a založili bernolákovskú vetvu Máčajovcov.

28. 10. 1906 sa v obci Vrbice (okr. Břeclav) narodila Vlasta Sychrová vyd. Rausová. Vyštudovala učiteľstvo a od r. 1950 do r. 1978 učila matematiku a telesnú výchovu na Základnej škole v Bernolákove. So žiakmi cvičila na Spartakiádu.

28. 10. 1918 v obci ešte nikto nevedel, že sa skončila 1. svetová vojna. Až na druhý deň prišla do obce táto radostná správa. Vo vojne zomrelo vyše 40 mužov z Bernolákova.

31. 10. 1947 bolo z Ilavy dovezené telo Silvestra Cvergla, umučeného počas II. svetovej vojny. Za veľkej účasti obyvateľov bol pochovaný na bernolákovskom cintoríne 1. 11. 1947.

NOVEMBER

1. 11. 1781 panovník Jozef II. vydal patent o zrušení nevoľníctva.

1. 11. 1811 sa narodil Karol, syn prisťahovalcov z Bratislavy - Františka Reindla a Terézie Reinerovej. Karol Reindl sa

6. 11. 1832 oženil s Teréziou Pajerovou a ich potomkovia žijú v Bernolákove aj v súčasnosti.

2. 11. 1938 Čeklís pripadol Maďarsku na základe Viedenskej arbitráže. Vo večerných hodinách bol obsadený maďarským vojskom, zmenili sa predstavitelia obce a školy. Až 14. 3. 1939 bol Čeklís pripojený k novovzniknutému Slovenskému štátu.

4. 11. 1882 sa v Čeklísi v dome č. 88 narodil Karol Kastl, starosta v rokoch 1927 - 1932.

4. 11. 1921 sa v Čeklísi narodil vojenský pilot Karol Farský. Jeho pôvodné priezvisko bolo Farkaš. Bol prvým riaditeľom bratislavského letiska.

7. 11. 1772 sa v Záhorskej Vsi narodil Martin Škvorec. S Alžbetou Polgárovou sú zakladateľmi bernolákovskej vetvy Škvorcovcov.

8. 11. 1414 bol korunovaný za rímskeho kráľa Žigmund Luxemburský. Bol majiteľom hradu Čeklís.

11. 11. 1725 sa v obci Érkeserű (župa Bihar) narodil Anton Radič. V Čeklísi bol farárom v r. 1769 - 1773.

17. 11. 1906 sa v Čeklísi narodil Michal Hergovič, predseda národného výboru v období 1955 - 1957.

18. 11. 1815 zomrel gróf František Esterházy, majiteľ čeklískeho panstva, stoličný hodnostár, radca uhorskej dvorskej kancelárie. Na svojich majetkoch sa usiloval o moderné spôsoby hospodárenia.

23. a 24. 11. 1990 sa konali komunálne voľby, v ktorých po monopole komunistickej strany už kandidovali obyvatelia za rôzne politické strany.

24. 11. 1791 sa vo Viedni narodil gróf Jozef Esterházy. Vdova Helena Bezobrazova dala postaviť na bernolákovskom cintoríne memoriálnu kaplnku po jeho smrti 12. 5. 1847.

27. 11. 1940 sa v Čeklísi narodil Vojtech Kondrót, matematik, básnik a prekladateľ.

29. 11. 1931 bol slávnostne otvorený katolícky dom iniciovaný Katolíckou jednotou.

30. 11. 1891 sa v Banskej Bystrici narodil sochár Frico Motoška. Je autorom pomníka Antona Bernoláka v Bernolákove. Je autorom aj ďalších pomníkov slovenských dejateľov - M. R. Štefánika v Clevelande a v Hlohovci, J. M. Hurbana v Hlbočkom, Júliusa Bottu v Revúcej a Andreja Sládkoviča v Radvani. Zomrel 21.6.1956 v Buenos Aires.

30. 11. 1984 zomrel Vojtech Bognár, predseda národného výboru v rokoch 1951 - 1953.

DECEMBER

1. 12. 1905 sa v obci Bíňovce narodil Anton Mikulka, farár v Bernolákove v rokoch 1953 - 1962.

4. 12. 1854 sa v dome č. 171 narodil Ján Škvorec. Bol richtárom v rokoch 1913 - 1915.

5. 12. 1992 vznikol detský tanečný súbor Niagara Bernolákovo.

7. 12. 1787 prichádza Anton Bernolák na faru do Čeklísa pôsobiť ako kaplán.

15. 12. 1999 bol slávnostne odhalený pamätník MONUMENT 2000. Pamätník vznikol na návrh pána Milana Kútyho a zrealizovala ho firma Svarogo v parčíku pred kultúrnym domom.

16. 12. 1850 bola uvedená do prevádzky železnica a cez Čeklís prešiel prvý parný vlak.

19. 12. 1918 sa v Čeklísi narodil Károly Géza József Rudolf Alfons Mária Fortuné Esterházy, posledný majiteľ rodového panstva v Bernolákove.

26. 12. 1920 sa v Čeklísi narodil Viliam Voštinár. V r. 1942 sa pridol k bieloruským partizánom. Po vojne bol v Prahe členom hradnej stráže prezidenta E. Beneša.

28. 12. 1915 sa v Čeklísi narodila Etela Belajová vyd. Buzgovičová, prvá žena na čele obce ako predsedkyňa národného výboru v rokoch 1953 - 1955.

29. 12. 2009 zomrel Marcel Pápay, predseda miestneho národného výboru v rokoch 1980 - 1986.

Nepredajné. Vydáva Obecny úrad Bernolákovo v náklade 3 500 výtlačkov.
 Redakčná rada: Katarína Barošová, Marta Kucerová, Jozef Petko.
 Fotografia na titulke: Marek Nagy. Fotografia v záhlaví titulk: Miro Pochyba.
 Príspevky do ďalšieho čísla posielajte elektronicky na adresu casopisberolak@gmail.com alebo odovzdajte osobne na obecnom úrade alebo v kultúrnom dome do 22. 11. 2021
 Registrované Okresným úradom Senec pod č. OÚ SC - 4/98